

Jubilejný 30. ročník Ceny Oskára Čepana pozná svoje laureátstvo!

28. 04. 2026 | TLAČOVÁ SPRÁVA

Do Ceny Oskára Čepana 2026 sa prihlásilo 48 umelcov a umelkýň. Uzávierka otvorenej výzvy na prihlasovanie sa bola o polnoci v utorok 31. marca. Opäť sme zaznamenali početné zastúpenie autorov a autoriek od najmladších ročníkov po skončení štúdia až po hornú vekovú hranicu 40 rokov.

„Portfóliá prihlásených nás aj tento rok zaujali mediálnou rozmanitosťou od maľby cez fotografiu, performance, intermediálne diela, textilné práce, keramiku... Vnímame opakujúci sa záujem rozmanitých pozoruhodných umelcov a umelkýň o laureátstvo v Cene Oskára Čepana, čo nás teší a zároveň motivuje. Zasadnutie poroty bolo aj tento rok dlhou diskusiou nielen o výbere laureátstva, ale aj jeho kritériách o.i. kvôli vysokej kvalite prihlásených portfólií umelcov a umelkýň.“, vyjadrili sa organizátorky COČ 2026 Miroslava Urbanová (riaditeľka Nadácie – Centrum pre súčasné umenie) a Petra Nela Pučeková (projektová koordinátorka COČ).

Umelecké portfóliá posudzovala medzinárodná porota zložená z etablovaných odborníkov a odborníčok v oblasti súčasného vizuálneho umenia.

Vo svojom dvojročnom mandáte tento rok pokračuje porotkyňa **Christina Li**, ktorá pôsobí ako kurátorka medzi Hongkongom a Amsterdamom. Do porotcovského tímu pribudli umelec, kurátor a programový riaditeľ Galerie města Pardubic (GAMPA) **Vojtěch Novák**, historička umenia a profesorka na Akadémii výtvarných umení vo Viedni **Noit Banai** a skúsený kurátor súčasného umenia z USA **William Stover**. Spoločne vyberali zo 48 prihlásených umelcov a umelkýň troch ľudí, ktorí predstavujú svoje projekty vytvorené pre COČ 2026 v decembri tohto roka v Turčianskej galérii v Martine. Zasadnutie poroty sa uskutočnilo 21.4.2026 a výber laureátstva trval približne štyri hodiny. Porota dospela k

rozhodnutiu po viacerých kolách hlasovania, podnetnej diskusii a vybrala dvoch laureátov a laureátku.

*„Tento rok nás potešil veľký počet uchádzačov a uchádzačiek. Výber poroty spojil tri odlišné umelecké prístupy, ktoré zdieľajú spoločný záujem o otázky pamäti, identity a miesta. Tvorba **Andreja Kiripolského**, **Natálie Šimonovej** a **Norberta Kukiho** svedčí o ich vytrvalom fokuse na vybrané témy, pričom sa zrelým a kritickým pohľadom vyrovnávajú so vzťahom medzi miestnou špecifickosťou a širším významom. Namiesto toho, aby sa rozhodli pre rýchle alebo extraktívne prístupy, investujú do pomalšieho a náročnejšieho procesu pozorného zapájania sa. Od **Kukiho** zaoberania sa otázkami identity, komunity a reprezentácie, cez **Kiripolského** zakorenenie v postindustriálnej krajine, odkiaľ pochádza, až po **Šimonovej** umelecký výskum odкрývajúci vrstvy kolektívnej pamäti prostredníctvom vrstiev hrdze vo verejnom priestore.“*, oznámili Christina Li, Vojtěch Novák, Noit Banai a William Stover.

Porota sa vyjadrila k svojmu výberu laureátov a laureátky:

*Tvorba **Andreja Kiripolského** pôsobí tichou prítomnosťou človeka, ktorý sa dotýkal predmetov, o ktorých hovorí. Hoci je jeho tvorba hlboko zakorenená v prostredí slovenského priemyslu, jej témy rezonujú v širšom kontexte celosvetovej postindustriálnej transformácie, čím sa stáva zároveň špecifickou aj univerzálnou. Diela pôsobia rozpoznateľne v tom najsilnejšom zmysle slova – nie sú generické, ale smerujú k akejsi zdieľanej pravde prostredníctvom špecifickosti ich materiálnych a historických základov. Porota ocenila aj zrelosť jeho vizuálneho jazyka. Tento postkonceptuálny prístup v sebe nesie zároveň váhu miestnej špecifickosti, pričom sa taktiež zapája do celosvetovej diskusie o práci, úpadku priemyslu a komunitách, ktoré tento úpadok formoval a ktoré nakoniec ostali opustené.*

*Umelecká tvorba **Norberta Kukiho** sa nedá jednoducho zaradiť do jednej kategórie a práve táto nezaraditeľnosť je súčasťou jej integrity. Vo svojich prácach, ktoré sa pohybujú na pomedzí sociálneho sochárstva, aktivizmu, rapu a merchandisingu, sa nesústredí primárne na to, aby boli jeho projekty dokonalé alebo inštitucionálne uznané, ale skôr na blízkosť, výmenu a odmietanie toho, aby za ne niekto hovoril. Porota na jeho portfóliu oceňuje niečo, čo sa dosahuje náročnejšie než vycibrená estetika: skutočne nefetišizujúci vzťah s rómskou komunitou zvnútra, vybudovaný prostredníctvom dlhodobej výmeny, a nie prostredníctvom krátkych, povrchnejších stretnutí, ktoré tak často vedú k tokenistickej alebo zjednodušujúcej reprezentácii. Kukiho tvorba v*

sebe nesie univerzálny rozmer pocitu vykorenenia, ktorý rezonuje v rôznych diasporách ďaleko za hranicami jej bezprostredného kontextu. Porota oceňuje etickú vážnosť a spoločenskú naliehavosť, ktoré sú hnacou silou jeho autorskej praxe.

*Tvorba **Natálie Šimonovej** vychádza zo zdanlivo jednoduchého výberu materiálu: hrdze, a práve prostredníctvom tejto voľby autorka ďalej rozvíja diela pozoruhodnej hĺbky a konceptuálnej súdržnosti. Hrdza v dielach Natálie Šimonovej odráža chátrajúcu infraštruktúru socialistického verejného priestoru, pomalé vymazávanie kolektívnej pamäti a tiché násilie voči veciam, ktoré sú ponechané napospas rozkladu. Jej výskumom poháňané pátranie sa s rovnakou pozornosťou venuje mikroskopickým stopám zanechaným na povrchu, ako aj širšej otázke, čo nám opustenie spoločného verejného priestoru hovorí o súčasnosti. Maľbu vníma ako expandované pole – procesuálne, priestorovo sa rozširujúce, neuzavreté.*

Andrej Kiripolsky (2000, Bratislava) je slovenský vizuálny umelec pôsobiaci v Kodani. Je absolventom Royal Danish Academy of Fine Arts v Kodani a Filmovej a televíznej fakulty Akadémie múzických umení v Prahe. Jeho práca sa pohybuje medzi sochou, inštaláciou a audiovizuálnymi formátmi. Vychádza z Hornej Nitry, regiónu dlhodobo formovaného ťažbou uhlia, energetikou a ich spoločenskými dôsledkami. Vo svojej tvorbe sleduje, ako sa priemyselné dejiny zapisujú do prostredí, materiálov, každodenných situácií a kolektívnej pamäti. Medzi jeho posledné projekty patria *Have You Ever Seen Coal Burn?* v Kunsthall Charlottenborg v Kodani (2025), solo výstava *They may rest from their labor; for their deeds follow them!* v Q Gallery v Kodani (2024) a *Country roads, take me home* v SVĚTOVA 1 v Prahe (2024). Je laureátom ocenenia *15 June Foundation's Honorary Prize 2025* a aktuálnym rezidentom Art Hub Copenhagen.

Norbert Kuki (1999, Dunajská Streda) je rómsky umelec zo Slovenska. Vyštudoval Katedru intermédií na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. S pozadím vo vizuálnom umení a hudbe (hip-hop/rap) umenie využíva na definovanie súčasnej rómskej identity a ako nástroj na uchovávanie, šírenie a vysvetlenie rómskej kultúry. Jeho tvorba vychádza z rómskeho jazyka, príbehov a legend, ktoré skúma z rôznych uhlov pohľadu. V poslednom období sa zameriava na otázky spojené s tým, čo znamená, keď sa jazyk stane oficiálnym, ako funguje preklad, aký vplyv má globalizácia a akú úlohu zohráva hudba pri udržiavaní jazyka.

Medzi jeho najnovšie výstavy patria *Dym a Zrkadlá*, Pálffyho palác, Bratislava; *POV YOLO WIP TBA 2*, Tranzit, Bratislava; *(nem) beállni a sorba*, Artus Stúdió, Budapešť; B5 Artist Residence Programme; *Magma – Contemporary Medium*, Sfântu-Gheorghe, Rumunsko (všetky 2025);

Preteká, Pistoriho palác, Bratislava; *I am the Balm on Sisyphus' Lips*, DKP, Bratislava (obe 2024); *ArtMarket Budapest* (Gandy Gallery); *SKÚTER VI.*, Galéria Jána Koniarka v Trnave; a festival *[fjúzn] Roots* (všetky 2023). Absolvoval umeleckú rezidenciu v B5 Studio v Târgu Mureș, Rumunsko (2024). (autorka textu: Judit Angel)

Natália Šimonová (1995, Žiar nad Hronom) absolvovala štúdium maľby na Akadémii umení v Banskej Bystrici v roku 2020 v Otvorenom ateliéri maľby u Rastislava Podobu, v roku 2025 absolvovala doktorandské štúdium u Jiřího Davida. Bola laureátkou súťaže *Maľba roka – Nadácia VÚB 2020*. V súťaži *Strabag Artaward International 2021* sa dostala do finále a získala *Cenu uznania*. V roku 2024 bola finalistkou *Ceny Nadácie Novum*, v tom istom roku sa stala jednou z laureátok súťaže *Púpava development*. V roku 2025 získala *Cenu Slovenskej rektorskej konferencie za umenie*. Vo svojej tvorbe sa venuje kolektívnej a osobnej pamäti, kde tematicky zobrazuje motívy urbánnej architektúry a jej štruktúr, ako napríklad detské ihriská z čias socializmu. Jej tvorbu môžeme zaradiť do tzv. expandovanej maľby, ktorá je charakteristická presahom za hranice maliarskeho média formou priestorovej inštalácie, komunikáciou malieb s priestorom a aktívnym zapojením diváka. Používa kombinácie klasických a neklasických médií, (uhol', pastel, akryl, olej, frotáž, koláž, dekoláž) a najmä hrdzu, ktorá je pre jej tvorbu charakteristická. Žije a tvorí v Prašiciach pri Topoľčanoch.

Medzinárodnú porotu tento rok tvoria **Christina Li** (HK/NL; je kurátorka a autorka žijúca v Amsterdame v Holandsku; v súčasnosti je spolukurátorkou podujatia Sonsbeek 2026 v Arnheme a pôsobí ako umelecká riaditeľka združenia Kim Association v Singapure; bola kurátorkou prezentácie Pilvi Takaly v národnom pavilóne Fínska na 59. bienále v Benátkach a hongkonskej prezentácie diela Shirley Tse na 58. bienále v Benátkach), **Vojtěch Novák** (CZ/CH; multidisciplinárny umelec, nezávislý kurátor a umelecký výskumník vo švajčiarskom SARNe; je iniciátorom kolektívnej vzdelávacej platformy Ateliér bez vedoucího a kolektívu PGS zameraného na offsite výstavy, v súčasnosti pôsobí ako programový riaditeľ Galerie města Pardubic), **Noit Banai** (USA/AT; je profesorkou zaoberajúcou sa estetikou diaspóry na Inštitúte teórie umenia a kultúrnych štúdií Akadémie výtvarných umení vo Viedni; je historičkou umenia a kritičkou špecializujúca sa na moderné a súčasné umenie; publikovala v časopisoch *Third Text*, *Stedelijk Studies*, *Public Culture*, *Performing Arts Journal*, *Filozovski Vestnik* a *Journal of Jewish Latin American Studies*) a **William Stover** (USA; je kurátor súčasného umenia; v minulosti pôsobil v New Museum of Contemporary Art a v Múzeu výtvarných umení v Bostone; spoluzaložil neziskovú umeleckú organizáciu Re-Sited, ktorá sa venuje prezentácii nových vedeckých výskumov a kurátorských výstav).

Cena Oskára Čepana je určená vizuálnym umelcom/umelkyniam do veku 40 rokov. Účasť v projekte nie je obmedzená konkrétnym výtvarným médiom. História slovenskej verzie ocenenia, ktoré je súčasťou širšieho medzinárodného networku podobných ocenení YVAA - Young Visual Artists Awards siaha do roku 1996, kedy ju pod názvom Mladý slovenský výtvarník roka založila zakladateľka a riaditeľka americkej nadácie The Foundation for a Civil Society (FCA) Wendy W. Luersová. Spoločne so svojím manželom Williamom Luersom, americkým veľvyslancom v Prahe, strávila v Československu niekoľko rokov a po páde komunistického režimu sa rozhodla pre pomoc krajinám východného bloku na kultúrnom poli: založila tradíciu udeľovania výtvarných cien, spojenú s následným pobytom víťaza v USA. Od roku 2001 nesie slovenská obdoba projektu aktuálny názov Cena Oskára Čepana, podľa teoretika výtvarného umenia Oskára Čepana (1925-1992).

www.oskarcepan.sk

www.facebook.com/CenaOskaraCepana/

@oskarcepan

Organizátor: Nadácia – Centrum súčasného umenia

Spoluorganizátor: platforma na podporu umenia collective

Partneri: Trust for Mutual Understanding, Residency Unlimited, Young Visual Artists Awards, Nadácia Tatra banky

Miroslava Urbanová / riaditeľka Nadácie – Centrum súčasného umenia

28.4.2026, Bratislava

collective